

som sættes i relief af et samfund, hvor det store flertal oplever en stigende velstand og et liv i forhold til materielle goder som ingen tidligere generation. Det er et udtryk for svig, netop fordi det er et politisk valg, og fordi det er velfærd. Det bliver altid mest tydeligt hvert år op til jul, det, som socialministeren i sin nye bog kalder »den ny fattigdom«. På trods af at statsministeren kritiserede ordvalget – det ser jo ikke så pænt ud – så er det en realitet, at vi har en type af ny fattigdom, også økonomisk fattigdom, som efterlader et problem.

De frivillige organisationer er i øvrigt de første på det her punkt. De var de første i 1980'erne til at kritisere det, de dengang også betegnede som den ny fattigdom. Det er dem, der mærker det direkte, fordi det er dem, der udleverer madpakkerne, og køerne bliver stadig længere op til jul.

Det er i øvrigt de samme frivillige organisationer, der yder hjælp og omsorg til de mest udsatte grupper i samfundet, der udtrykker deres indignation, når det offentlige som f.eks. Københavns Kommune fraskriver sig ansvaret for de allerdårligst stillede ved at lukke en sygeafdeling eksempelvis på Sundholm. Det er de samme frivillige, der nægter at påtage sig rollen at være det offentliges skraldespand, når det offentlige ikke fungerer godt nok. Og også historisk har de frivillige organisationer oftest spillet den rolle at være bærere af det folkelige sociale engagement, at være spejdere med hensyn til nye sociale behov.

Derfor støtter vi varmt det frivillige sociale arbejde; vi gør det kærligt, vi gør det kritisk, fordi vi har brug for en socialpolitisk alliance mellem det offentlige sociale system og det frivillige.

Og jeg skal så runde af med at sige, at for SF er der til gengæld en verden til forskel på diskussionen om det frivillige sociale arbejde og de ideologiske diskussioner, højrefløjens i Folketinget er så optaget af, om privatisering og udlicitering. Det har efter vores opfattelse ikke en dyt med hinanden at gøre. Den skelnen har CD også fat på i ordlyden af forespørgslen i dag, og det er næppe heller noget tilfælde, at netop SF og CD i synet på den nødvendige udbygning af den offentlige sektor i høj grad går hånd i hånd i de igangværende finanslovsforhandlinger.

Vi kan derfor støtte det fremsatte forslag til vedtagelse.

Inge Refshauge (DF):

Dansk Folkeparti mener, det er et godt initiativ, CD her har taget. Vi støtter fuldt op omkring det frivillige sociale arbejde, og vi mener, at uden de mange frivillige ville samfundet være koldt. Vi kender alle de mange selvhjælpsgrupper, hvor mennesker hjælper mennesker. Ofte er disse grupper lavet sådan, at de problemer, disse mennesker har, ligner hinanden. Man ved, hvad man taler om i disse grupper, og man er der for at støtte og hjælpe hinanden.

I Dansk Folkeparti vil vi gerne være med til at støtte op omkring det frivillige sociale arbejde, der gøres rundt om i landet, i alle dets afskygninger. I sportens verden f.eks. har vi frivillige, der året rundt tager sig af rigtig mange børn og unge i samfundet, giver disse børn og unge en ballast, som næppe kan købes for penge, en ballast, som hjælper mange videre i livet.

Vi kender også de mange krisecentre for voldsramte kvinder rundt i landet, hvor frivillige vagter tager tønnen døgnets 24 timer. De giver kvinder og børn, der henvender sig i krisecentrene, nyt mod på tilværelsen. De giver dem tryghed, de lytter og taler med dem.

Også de mange organisationer og foreninger, der frivilligt tager hånd om deres medlemmer, kender vi, Lænken f.eks., hvor alkoholikere får et skub i den rigtige retning og støtte til at komme ud af en ond cirkel. Der findes mange andre foreninger, som også beskæftiger sig med lignende tiltag. Her får mange misbrugere motivation til at gå i behandling og til at komme på højkant igen, ofte af mennesker, der selv har været turen igennem, og som nu hjælper andre med at få styr på tilværelsen.

Jeg har fundet et lille citat, som jeg godt kan lide: »Folk, der ikke selv føler glæde ved at hjælpe andre, yder i virkeligheden ikke hjælp, højst service.«

Vi er heldigvis i den lykkelige situation, at der her i landet er en rigtig god stigning i de mange frivillige, der går med til at hjælpe. De gør en indsats, uden at der tjenes penge på det, men bare det at hjælpe er løn nok i sig selv. Det er slet ikke så sjældent her i landet – heldigvis for det.

Men der er problemer ude i amter og kommuner. Netværkene skal være bedre. Det nytter ikke at få afvænnede alkoholikere og stofmisbrugere sendt tilbage til det miljø, de forlod ved afvænningen. De skal samles op og hjælpes videre, så de kan få en god livskvalitet. Her kan man også bruge frivillig hjælp til at tage over.